

362R0017

204/62

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

21.2.62

FÖRORDNING nr 17**Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86**

EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 87 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

För att upprätta ett system som säkerställer att konkurrensen inom den gemensamma marknaden inte snedvrids krävs att förutsättningar skapas för en väl avvägd och enhetlig tillämpning av artiklarna 85 och 86 i medlemsstaterna.

Vid utformningen av bestämmelserna om tillämpning av artikel 85.3 skall hänsyn tas till behovet av att säkerställa en effektiv övervakning samtidigt som den administrativa kontrollen förenklas så långt som möjligt.

Det är därför nödvändigt att de företag som önskar åberopa artikel 85.3 i princip åläggs skyldighet att anmäla sina avtal, beslut och samordnade förfaranden till kommissionen.

Dels är sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden sannolikt mycket talrika och alla kan därför inte undersökas samtidigt, dels uppvisar vissa av dem särskilda drag som kan göra dem mindre skadliga för den gemensamma marknadens utveckling.

Därför finns det anledning att tills vidare tillämpa en smidigare procedur i fråga om vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden utan att föregripa frågan om deras giltighet enligt artikel 85.

Företagen kan ha intresse av att veta om några avtal, beslut eller förfaranden i vilka de deltar eller avser att delta kan föranleda ett ingripande av kommissionen med stöd av artikel 85.1 eller artikel 86.

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 85 och 86 inom den gemensamma marknaden är det nödvändigt att införa regler som gör det möjligt för kommissionen att i nära och ständig samverkan med medlemsstaternas behöriga myndigheter vidta de åtgärder som behövs för tillämpning av dessa artiklar.

För detta ändamål skall kommissionen erhålla medverkan från medlemsstaternas behöriga myndigheter och ha befogenhet inom hela den gemensamma marknaden att

begära de upplysningar och genomföra de undersökningar som behövs för att få kännedom om sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som är förbjudna enligt artikel 85.1 samt sådant missbruk av en dominerande ställning som är förbjudet enligt artikel 86.

För att kunna fullgöra sin uppgift att övervaka tillämpningen av fördragets bestämmelser skall kommissionen ha befogenhet att rikta rekommendationer och beslut till företag eller företagssammanslutningar för att få dem att upphöra med överträdelser av artiklarna 85 och 86.

För att säkerställa att bestämmelserna i artiklarna 85 och 86 iakttas och att de skyldigheter som genom denna förordning har ålagts företag och företagssammanslutningar uppfylls, skall böter och viten kunna åläggas.

De berörda företagen bör medges rätt att yttra sig inför kommissionen, tredje man vars intressen kan beröras av ett beslut bör ges tillfälle att i förväg framföra sina synpunkter och det bör tillses att fattade beslut ges vidsträckt publicitet.

Alla beslut som fattas av kommissionen med stöd av denna förordning är underkastade domstolens prövning enligt de villkor som anges i fördraget. Dessutom bör i enlighet med artikel 172 domstolen ges oinskränkt rätt att pröva kommissionens beslut att ålägga böter eller viten.

Denna förordning kan träda i kraft oberoende av andra bestämmelser som senare kan komma att utfärdas med stöd av artikel 87.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Grundläggande bestämmelse**

Om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 6, 7 eller 23 i denna förordning, är sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i fördragets artikel 85.1 samt sådant missbruk av en dominerande ställning på marknaden som avses i fördragets artikel 86 förbjudna utan att det krävs föregående beslut om detta.

*Artikel 2***Icke-ingripandebesked**

Kommissionen kan efter ansökan av berörda företag eller företagssammanslutningar fastslå att det på grundval av de omständigheter som kommit till dess kännedom inte

finns anledning för den att ingripa med stöd av fördragets artikel 85.1 eller artikel 86 mot ett avtal, beslut eller förfarande.

Artikel 3

Åläggande att upphöra med överträdelse

1. Konstaterar kommissionen, efter ansökan eller på eget initiativ, en överträdelse av bestämmelserna i fördragets artikel 85 eller artikel 86, kan den ålägga de berörda företagen eller företagssammanslutningarna att upphöra med överträdelsen.
2. Rätt att framställa ansökan om detta har
 - a) medlemsstaterna,
 - b) fysiska eller juridiska personer som åberopar ett berättigat intresse i saken.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning kan kommissionen, innan den fattar beslut enligt punkt 1, rikta rekommendationer till de berörda företagen eller företagssammanslutningarna för att få dem att upphöra med överträdelsen.

Artikel 4

Anmälan av nya avtal, beslut och förfaranden

1. Sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i fördragets artikel 85.1, som har tillkommit efter det att denna förordning har trätt i kraft och beträffande vilka parterna önskar åberopa bestämmelserna i artikel 85.3 skall anmälas till kommissionen. Så länge en sådan anmälan inte har gjorts, kan beslut om tillämpning av artikel 85.3 inte fattas.
2. Punkt 1 gäller inte avtal, beslut och samordnade förfaranden om
 - 1) endast företag från en och samma medlemsstat är parter och avtalen, besluten eller förfarandena inte berör import eller export mellan medlemsstater,
 - 2) högst två företag är parter och avtalen endast innebär
 - a) att ena partens frihet att bestämma priser eller affärsvillkor begränsas vid återförsäljning av varor som denne förvärvat av den andra parten, eller
 - b) att den som förvärvat eller utnyttjar rättigheter som åtnjuter industriellt rättsskydd — särskilt patent, bruksmönster, mönster eller varumärken — eller den som enligt avtal om överlåtelse eller upplåtelse har rätt att använda en tillverkningsmetod eller kunskaper om användning och tillämpning av industriella processer åläggs begränsningar i utnyttjandet av dessa rättigheter,
 - 3) de endast syftar till
 - a) utarbetande eller enhetlig tillämpning av normer eller typer, eller

- b) gemensam forskning avseende tekniska förbättringar, under förutsättning att resultaten görs tillgängliga för samtliga parter och kan utnyttjas av var och en av dem.

Dessa avtal, beslut och förfaranden kan anmälas till kommissionen.

Artikel 5

Anmälan av gällande avtal, beslut och förfaranden

1. Sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i fördragets artikel 85.1, som föreligger när denna förordning träder i kraft och beträffande vilka parterna önskar åberopa bestämmelserna i artikel 85.3 skall anmälas till kommissionen före den 1 augusti 1962.
2. Punkt 1 gäller inte sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 4.2. Dessa kan anmälas till kommissionen.

Artikel 6

Beslut enligt artikel 85.3

1. När kommissionen meddelar beslut enligt fördragets artikel 85.3 skall den ange den dag då beslutet träder i kraft. Denna dag skall inte sättas tidigare än dagen för anmälan.
2. Andra meningarna i punkt 1 gäller inte sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artiklarna 4.2 och 5.2 och inte heller sådana som avses i artikel 5.1 och som har anmälts inom den tidsfrist som anges där.

Artikel 7

Särskilda bestämmelser om befintliga avtal, beslut och förfaranden

1. Om avtal, beslut och samordnade förfaranden som föreligger när denna förordning träder i kraft och som har anmälts före den 1 augusti 1962 inte uppfyller villkoren i fördragets artikel 85.3 och de berörda företagen eller företagssammanslutningarna upphör att tillämpa dem eller ändrar dem på sådant sätt att de inte längre faller under förbudet i artikel 85.1 eller så att de uppfyller villkoren i artikel 85.3, skall förbudet i artikel 85.1 endast gälla för den tidsfrist som kommissionen fastställer. Beslut av kommissionen i enlighet med föregående mening gäller inte företag och företagssammanslutningar som inte uttryckligen har samtyckt till anmälan.
2. Punkt 1 gäller sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 4.2 och som föreligger när denna förordning träder i kraft, om de har anmälts före den 1 januari 1964.

*Artikel 8***Giltighetstid för och återkallande av beslut enligt artikel 85.3**

1. Beslut enligt fördragets artikel 85.3 ges för en bestämd period och kan förenas med villkor och ålägganden.
2. Beslut kan på ansökan förnyas, om villkoren i fördragets artikel 85.3 fortfarande är uppfyllda.
3. Kommissionen kan återkalla eller ändra sitt beslut eller förbjuda parterna att vidta vissa åtgärder
 - a) om de förhållanden som låg till grund för beslutet ändras i något avseende,
 - b) om parterna åsidosätter ett åläggande som har förenats med beslutet,
 - c) om beslutet grundar sig på oriktiga uppgifter eller har utverkats på ett bedrägligt sätt, eller
 - d) om parterna missbrukar undantag från bestämmelsen i fördragets artikel 85.1 som har beviljats dem genom beslutet.

I fall enligt b, c och d kan beslutet återkallas med retroaktiv verkan.

*Artikel 9***Behörighet**

1. Med förbehåll för domstolens prövning av beslutet är kommissionen ensam behörig att i enlighet med artikel 85.3 förklara att bestämmelserna i fördragets artikel 85.1 inte är tillämpliga.
2. Kommissionen är behörig att tillämpa fördragets artiklar 85.1 och 86, även om de tidsfrister för anmälan som anges i artiklarna 5.1 och 7.2 inte har löpt ut.
3. Så länge kommissionen inte har inlett ett förfarande enligt artiklarna 2, 3 eller 6, är myndigheterna i de berörda medlemsstaterna alltså behöriga att tillämpa fördragets artiklar 85.1 och 86 enligt artikel 88, även om de tidsfrister för anmälan som anges i artiklarna 5.1 och 7.2 inte har löpt ut.

*Artikel 10***Samverkan med medlemsstaternas myndigheter**

1. Kommissionen skall utan dröjsmål till medlemsstaternas behöriga myndigheter översända kopior av ansökningar och anmälningar samt även av de viktigaste handlingarna som tillställs kommissionen för att överträdelser av fördragets artikel 85 eller artikel 86 skall kunna

konstateras eller för att icke-ingripandebesked eller beslut om tillämpning av artikel 85.3 skall kunna erhållas.

2. Kommissionen skall vidta åtgärder enligt punkt 1 i nära och ständig samverkan med medlemsstaternas behöriga myndigheter, som har rätt att framföra sina synpunkter på dessa åtgärder.
3. Samråd skall ske med en rådgivande kommitté för kartell- och monopolfrågor före beslut som följer på åtgärder enligt punkt 1 samt beslut om att förnya, ändra eller återkalla beslut enligt fördragets artikel 85.3.
4. Den rådgivande kommittén skall vara sammansatt av tjänstemän som är sakkunniga i kartell- och monopolfrågor. Varje medlemsstat skall utse en tjänsteman som representant, som vid förhinder kan ersättas av en annan tjänsteman.
5. Samrådet skall äga rum vid ett gemensamt sammanträde som sammankallas av kommissionen och som hålls tidigast fjorton dagar efter det att kallelse har skett. Till kallelsen skall fogas en redogörelse för varje ärende som skall behandlas, med uppgift om de viktigaste handlingarna samt ett preliminärt utkast till beslut.
6. Den rådgivande kommittén kan avge ett yttrande även om några ledamöter eller deras ersättare inte är närvarande. En redogörelse för resultatet av överläggningarna skall bifogas utkastet till beslut. Redogörelsen får inte offentliggöras.

*Artikel 11***Begäran om upplysningar**

1. Vid fullgörandet av de uppgifter som kommissionen har tilldelats genom fördragets artikel 89 och genom bestämmelser utfärdade enligt artikel 87 får kommissionen inhämta alla nödvändiga upplysningar hos medlemsstaternas regeringar och behöriga myndigheter samt hos företag och företagssammanslutningar.
2. När kommissionen riktar en begäran om upplysningar till ett företag eller en företagssammanslutning, skall den samtidigt sända en kopia av denna begäran till den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte.
3. I sin begäran skall kommissionen ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran samt de påföljder som föreskrivs i artikel 15.1 b om oriktiga uppgifter lämnas.
4. Skyldiga att lämna de begärda upplysningarna är företagets ägare eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer och bolag, eller sammanslutningar som inte är juridiska personer, de som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar.

5. Om ett företag eller en företagssammanslutning inte lämnar de begärda upplysningarna inom den tidsfrist som har fastställts av kommissionen eller lämnar ofullständiga uppgifter, skall kommissionen begära upplysningarna genom beslut. I beslutet skall anges vilka upplysningar som begärs, fastställas en lämplig tidsfrist inom vilken upplysningarna skall lämnas och anges de påföljder som avses i artiklarna 15.1 b och 16.1 c samt upplysas om rätten att få beslutet prövat av domstolen.

6. Kommissionen skall samtidigt sända en kopia av sitt beslut till den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte.

Artikel 12

Utredning av branscher

1. Om inom en bransch utvecklingen av handeln mellan medlemsstater, prisrörelser, prisstelhet eller andra omständigheter tyder på att konkurrensen inom den gemensamma marknaden är begränsad eller snedvriden i branschen i fråga, kan kommissionen besluta att företa en allmän utredning och i samband därmed begära att företagen i denna bransch lämna de upplysningar som är nödvändiga för att förverkliga de principer som är uppställda i fördragets artiklar 85 och 86 och för att fullgöra de uppgifter som har anförtrots kommissionen.

2. Kommissionen kan särskilt begära att alla företag och företagsgrupper inom den berörda branschen informerar den om samtliga avtal, beslut och samordnade förfaranden som i enlighet med artiklarna 4.2 och 5.2 är undantagna från anmälningsskyldighet.

3. När kommissionen företar utredningar enligt punkt 2, skall den även begära att företag eller företagsgrupper, vars storlek tyder på att de har en dominerande ställning på den gemensamma marknaden eller på en väsentlig del av den, lämnar de uppgifter om företagets struktur och beteende som är nödvändiga för att bedöma deras ställning mot bakgrund av bestämmelserna i fördragets artikel 86.

4. Bestämmelserna i artiklarna 10.3—6, 11, 13 och 14 skall också tillämpas.

Artikel 13

Undersökningar genomförda av medlemsstaternas myndigheter

1. På begäran av kommissionen skall medlemsstaternas behöriga myndigheter genomföra de undersökningar som kommissionen anser nödvändiga enligt artikel 14.1 eller som den har beslutat om enligt artikel 14.3. De tjänstemän hos medlemsstaternas behöriga myndigheter som har till uppgift att genomföra undersökningarna skall utöva sina befogenheter efter uppvisande av en skriftlig fullmakt utfärdad av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium undersökningen skall genomföras. Fullmakten skall ange föremålet för och syftet med undersökningen.

2. På begäran av kommissionen eller den behöriga myndigheten i medlemsstaten inom vars territorium undersökningen skall genomföras kan kommissionens tjänstemän ge myndighetens tjänstemän den hjälp som behövs för att genomföra deras uppgifter.

Artikel 14

Kommissionens befogenheter vid undersökningar

1. Vid fullgörandet av de uppgifter som kommissionen har tilldelats genom fördragets artikel 89 och genom bestämmelser utfärdade enligt artikel 87 får den genomföra alla nödvändiga undersökningar hos företag och företagssammanslutningar. För detta ändamål skall de av kommissionen bemyndigade tjänstemännen ha befogenhet

- a) att granska räkenskaperna och andra affärshandlingar,
- b) att göra kopior av eller utdrag ur räkenskaper och affärshandlingar,
- c) att begära muntliga förklaringar på ort och ställe,
- d) att gå in i vilka lokaler, på vilken mark och i vilka fordon som helst som används av företagen.

2. De tjänstemän som av kommissionen har fått i uppdrag att genomföra undersökningarna skall utöva sina befogenheter efter uppvisande av en skriftlig fullmakt, som anger föremålet för och syftet med undersökningen samt de påföljder som föreskrivs i artikel 15.1 c för det fall att begärda räkenskaper eller andra affärshandlingar inte läggs fram i fullständigt skick. Kommissionen skall i god tid före undersökningen underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium undersökningen skall genomföras om undersökningsuppdraget samt om de bemyndigade tjänstemännens identitet.

3. Företag och företagssammanslutningar är skyldiga att underkasta sig de undersökningar som kommissionen har beslutat om. I beslutet skall anges föremålet för och syftet med undersökningen, fastställas när den skall börja och anges de påföljder som avses i artiklarna 15.1 c och 16.1 d samt upplysas om rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Kommissionen skall fatta beslut enligt punkt 3 efter att ha samrått med den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium undersökningen skall genomföras.

5. Tjänstemännen hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium undersökningen skall genomföras kan, på begäran av myndigheten eller kommissionen, ge kommissionens tjänstemän den hjälp som behövs för att genomföra deras uppgifter.

6. Om ett företag motsätter sig en undersökning som har beslutats med stöd av denna artikel, skall den berörda medlemsstaten lämna de av kommissionen bemyndigade tjänstemännen den hjälp som behövs för att de skall kunna utföra sitt undersökningsuppdrag. För detta ändamål skall medlemsstaterna, före den 1 oktober 1962 och efter samråd med kommissionen, vidta nödvändiga åtgärder.

*Artikel 15***Böter**

1. Kommissionen får ålägga företag eller företagssammanslutningar böter om lägst etthundra och högst femtusen beräkningsenheter, om de uppsåtligt eller av oaktsamhet

- a) lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter i en ansökan enligt artikel 2 eller i en anmälan enligt artikel 4 eller 5,
- b) lämnar oriktiga uppgifter till svar på en begäran enligt artiklarna 11.3, 11.5 eller 12 eller inte lämnar en uppgift inom den tidsfrist som har fastställts genom beslut enligt artikel 11.5, eller
- c) vid undersökningar som genomförs enligt artikel 13 eller 14 inte lägger fram begärda räkenskaper eller andra affärshandlingar i fullständigt skick eller inte underkastar sig en undersökning som har beslutats enligt artikel 14.3.

2. Kommissionen får ålägga företag och företagssammanslutningar böter om lägst ettusen och högst en miljon beräkningsenheter, eller ett högre belopp som dock inte får överstiga tio procent av föregående räkenskapsårs omsättning för varje företag som har deltagit i överträdelsen genom att uppsåtligt eller av oaktsamhet

- a) överträda bestämmelserna i fördragets artikel 85.1 eller artikel 86, eller
- b) åsidosätta ett åläggande som har beslutats med stöd av artikel 8.1.

När bötesbeloppet fastställs skall hänsyn tas både till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått.

3. Bestämmelserna i artikel 10.3—6 är tillämpliga.

4. Beslut fattade med stöd av punkterna 1 och 2 har inte straffrättslig karaktär.

5. Böter enligt punkt 2 a får inte åläggas för åtgärder

- a) som har vidtagits efter anmälan till kommissionen och före dess beslut om tillämpning av fördragets artikel 85.3, förutsatt att åtgärderna ligger inom ramen för den verksamhet som har beskrivits i anmälan,
- b) som har vidtagits före anmälan av sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som föreligger när denna förordning träder i kraft, förutsatt att denna anmälan har gjorts inom de tidsfrister som anges i artikel 5.1 och artikel 7.2.

6. Bestämmelserna i punkt 5 är inte tillämpliga när kommissionen har meddelat de berörda företagen att den efter preliminär undersökning anser att fördragets artikel 85.1 är tillämplig och att det inte finns skäl att tillämpa fördragets artikel 85.3.

*Artikel 16***Viten**

1. Kommissionen kan förelägga företag eller företagsammanslutningar viten om lägst femtio och högst ettusen beräkningsenheter om dagen, räknat från den dag som anges i beslutet, för att tvinga dessa

- a) att upphöra med en överträdelse av fördragets artikel 85 eller 86 i överensstämmelse med kommissionens beslut enligt artikel 3 i denna förordning,
- b) att avstå från varje åtgärd som har förbjudits enligt artikel 8.3,
- c) att på ett fullständigt och riktigt sätt lämna upplysningar som kommissionen har begärt genom beslut enligt artikel 11.5,
- d) att underkasta sig en sådan undersökning som kommissionen har beslutat om enligt artikel 14.3.

2. Om företag eller företagssammanslutningar har fullgjort skyldigheten för vars uppfyllande vitet har förelagts, kan kommissionen fastställa det slutliga vitet till ett belopp som är lägre än det som skulle ha följt av det ursprungliga beslutet.

3. Bestämmelserna i artikel 10.3—6 är tillämpliga.

*Artikel 17***Domstolens prövning**

Domstolen har oinskränkt rätt enligt fördragets artikel 172 att pröva beslut genom vilka kommissionen har fastställt böter eller viten. Domstolen kan upphäva, sätta ned eller höja ålagda böter eller viten.

*Artikel 18***Beräkningsenhet**

Vid tillämpning av artikel 15—17 skall beräkningsenheten vara den som har fastställts för upprättandet av gemenskapens budget enligt fördragets artiklar 207 och 209.

*Artikel 19***Förhör med parterna och tredje man**

1. Innan kommissionen fattar beslut enligt artiklarna 2, 3, 6, 7, 8, 15 och 16, skall den lämna de berörda företagen och företagssammanslutningarna tillfälle att yttra sig över dess anmärkningar.

2. Om kommissionen eller medlemsstaternas behöriga myndigheter anser det nödvändigt, kan de även höra andra fysiska eller juridiska personer. Begäran från sådana personer att få yttra sig skall bifallas, om de kan påvisa ett tillräckligt intresse i saken.

3. Om kommissionen avser att utfärda icke-ingripande-besked med stöd av artikel 2 eller meddela beslut enligt fördragets artikel 85.3, skall den offentliggöra ansökan eller anmälan i sammandrag och lämna berörd tredje man tillfälle att framföra sina synpunkter inom den tidsfrist som kommissionen fastställer och som inte skall understiga en månad. Vid offentliggörandet skall hänsyn tas till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

Artikel 20

Sekretess

1. Upplysningar som har inhämtats med stöd av artikel 11—14 får endast användas för det med begäran eller undersökningen avsedda ändamålet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 19 och 21 får kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter samt dessas tjänstemän och övriga anställda inte röja upplysningar som de har inhämtat med stöd av denna förordning och som är av sådant slag att de omfattas av sekretess.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte utgöra hinder för offentliggörande av allmän information eller undersökningar som inte innehåller uppgifter om enskilda företag eller företagssammanslutningar.

Artikel 21

Offentliggörande av beslut

1. Kommissionen skall offentliggöra de beslut den fattar enligt artiklarna 2, 3, 6, 7 och 8.

2. I offentliggörandet skall anges de berörda parternas namn och huvuddragen av beslutet. Därvid skall hänsyn tas till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 februari 1962.

Artikel 22

Särskilda bestämmelser

1. Kommissionen skall förelägga rådet förslag om att vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artiklarna 4.2 och 5.2 skall vara underkastade anmälningsskyldighet enligt artiklarna 4 och 5.

2. Inom ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft skall rådet på förslag av kommissionen undersöka vilka särskilda bestämmelser som skulle kunna utfärdas för att undanta sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artiklarna 4.2 och 5.2 från bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 23

Övergångsbestämmelser för beslut av medlemsstaternas myndigheter

1. Sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i fördragets artikel 85.1, beträffande vilka den behöriga myndigheten i en medlemsstat före denna förordnings ikraftträdande med stöd av artikel 85.3 har förklarat bestämmelserna i artikel 85.1 inte tillämpliga, omfattas inte av anmälningsskyldighet enligt artikel 5. Beslut av medlemsstatens behöriga myndighet gäller som beslut enligt artikel 6. Dess giltighetstid skall utlöpa senast vid den tidpunkt som har fastställts av myndigheten, dock högst tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft. Bestämmelserna i artikel 8.3 är tillämpliga.

2. I fråga om ansökningar om att förnya sådana beslut som avses i punkt 1 skall kommissionen fatta beslut enligt artikel 8.2.

Artikel 24

Tillämpningsföreskrifter

Kommissionen har rätt att utfärda tillämpningsföreskrifter om form, innehåll och övriga detaljer i ansökningar enligt artiklarna 2 och 3, anmälningar enligt artiklarna 4 och 5 samt förhör enligt artikel 19.1 och 19.2.

På rådets vägnar

M. COUVE DE MURVILLE

Ordförande